

De Nachtegaal op Texel. — Twee jaar geleden werd, maar eenigszins twijfelachtig, de aanwezigheid van den nachtegaal op Texel geconstateerd. Het schijnt toch wel een goede waarneming geweest te zijn, ten minste dit jaar op den 10den Juni in den namiddag hoorden wij den vogel onafgebroken en krachtig zingen in het boschje op den Hoogen Berg. De Texelaars zien dus hun reeds zoo rijke vogelwereld alweer met één soort vermeerderd en daar zal het wel niet bij blijven, want ongetwijfeld zal de bebossching aan de Mient en Westerduinen ook weldra haar invloed doen gevoelen. Als er nu maar voor gezorgd wordt, dat daar tegenover de aanwinsten geen verliezen komen te staan. Tot nu toe is in de laatste dertig jaar geen enkele soort hopeloos verdwenen.

In verband met deze vorderingen van den nachtegaal deed ik ook navraag in Friesland en Groningen en kreeg voor Friesland als Noordelijkste punt Voghelsang-state nabij Buitenpost en voor Groningen het Park van Wintshoten. Komt dat uit? JAC. P. TH.

Makheid van jonge vogels. — Even wil ik u het volgende mededeelen omtrent een boeren-zwaluw-familie: achter ons huis staat een houten gebouwtje aan den waterkant. Daar was het dat een boerenzwaluwenpaartje haar jongen groot bracht, die omstreeks 20 Juni uitvlogen. Nu beleefde ik de 27e het volgende: Ik roeide langs het gebouwtje, waar alleen het verlaten nest nog herinnerde aan de vroolijke drukte van acht dagen geleden. Ik roeide verder tot ik plotseling op een tak in de wilgenstruiken aan den waterkant de heele familie zag zitten. Op mijn nadering vlogen de ouden en een jong weg, welk laatste al omtrent even behendig vloog als de ouden. Ik bleef nog een tijdje kijken naar het achtergebleven 4-tal terwijl de boot zoetjes aan dichterbij kwam. Respectievelijk vlogen 3 weg maar de laatste bleef zitten, ofschoon ik vlakbij was. Ik strekte mijn hand uit en raakte zijn pootje aan, ik trok me dichterbij aan de tak waarop hij zat, hij bleef zitten en vloog eerst weg toen ik hem weer aanraakte. — Even later zag ik er weer twee zitten. Ik besloot te probeeren ze te grijpen, naderde vrij snel, opende mijn hand, een vloog heen en de andere liet zich kalm beetpakken. Het was een aardig diertje, het blauw nog zoo licht en de staart nog niet zoo sterk gevorkt als die van de ouden. Toen ik hem weer vrij liet, vloog hij even goed weg als de anderen. Moet ik dit beschouwen als iets merkwaardigs, of laten jonge vogels in 't algemeen zich zoo licht grijpen? In rekening dient gebracht, dat ze al een week geleden het nest hadden verlaten en zeer goed konden vliegen.

Utrecht.

F. W. BURGER.

Over het algemeen zijn jonge vogels niet schuw en laten zich getroost grijpen, vooral in de allereerste dagen van hun vlugheid en wanneer ze niet verontrust zijn. Daar hangt eigenlijk alles van af, wij hebben het wel ondervonden, dat binnen den tijd van viertien dagen het gedrag van jonge vogels in een streek geheel veranderde. T.

Een terrarium-gevecht. Daar er nu toch al zooveel kleine-padjes-verhalen ingezonden zijn kan 't mijne er nog wel bij. Maar 't is niet van een getransporteerd-wordend of uit-rijden-gaand padje, maar van een leelijke hebzuchtige slimmerd.

't Gebeurde in mijn terrarium, dat een welgezette pad een meelworm in studie nam, die ik daar net voor zijn neus had laten vallen.

Iedereen die padden gehouden heeft, weet hoe dat gebeurt; niet in eens, zoo gauw als de worm in 't zicht komt, hap, maar eerst een nauwlettend toezien met een zeer wijsgeerig gezicht.

Een veel kleinere pad merkt dat er iets te bikken valt en komt achter de groote aan-kruipen die juist, als de kleine van plan is een slag met zijn tong te doen, de meelworm naar binnen wipt. Vol woede over 't hem zoo ontgane hapje werpt de kleine zich op den rug van de groote en trekt met beide voorklaauwtjes diens keel dicht. Wanhopige stikbewegingen van de groote volgen met ('t succes dat de meelworm weer uitgespogen wordt.

Hier maakte een vredelievend toeschouwer een eind aan de vast niet alledaagsche pad-denworstelpartij, zoodat ik niet weet of den kleine pad werkelijk de op deze barbaarsche wijze verkregen meelworm zou hebben opgegeten. Uit menschenoogen gezien leek dit echter beslist het doel van de vechtpartij. Toch een gochemerd zoo'n pad!

C. N. A. DE VOOGD.

Kuifleeuwerik. — Verleden jaar deed u de vraag of de kuifleeuwerikken in de groote steden werden gezien en nog steeds naar aanleiding van die vraag kan ik u mededeelen, dat ik heden in Utrecht, in de Prinsenstraat, dus midden in de stad, een kuifleeuwerik met de musschen mee zag pikken.

Utrecht.

F. W. BURGER.